

Abstrakt

Práce se zabývá povahou mezinárodní environmentální spolupráce v rámci režimu ubývání ozónové vrstvy a plastového znečištění moří. Zatímco u ozónového režimu bylo mezinárodní společenství schopné během několika let dosáhnout silného rámce ochrany a v současnosti představuje v tomto ohledu vzor mezi environmentálními režimy, plastové znečištění moří jako aktuální a stále intenzivnější hrozba životního prostředí se potýká s neschopností najít efektivní řešení a spolupráce na mezinárodní úrovni selhává. Práce si tak klade za cíl představit hlavní rozdíly mezi jednotlivými režimy a vysvětlit podstatu rozdílné síly mezinárodní environmentální spolupráce. Za tímto účelem nejdříve provádí na základě několika indikátorů analýzu hlavních smluv v obou režimech. Následně při aplikaci faktoru v podobě zájmu a podpory průmyslu a veřejnosti stanovuje hlavní aspekty, které mají schopnost ovlivňovat negociační proces a výslednou spolupráci. Souběžně s tím je empirická část pro dosažení výsledků zasazena do teoretického rámce Putnamovy dvoustupňové teorie her. Jak práce ve výsledku ukazuje, stanovené proměnné vyplývající z daného faktoru vedou k rozdílné povaze mezinárodní spolupráce.